

20 Ιουνίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

2. ΕΠΑΡΧΟΥ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ,

3. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείοντες-Αιτητές,

v.

ΓΡΗΓΟΡΗ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ,

Εφεσίβλητου-Καθ' ου η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ.1113).

Διοικητική Πράξη — Ανάκληση — Η νομιμότητα διοικητικής πράξης κρίνεται με βάση τη φύση της — Η περιγραφή που θα δώσει στην πράξη η διοίκηση δεν αλλοιώνει τον πραγματικό νομικό της χαρακτήρα — Η ανάκληση παράνομων διοικητικών πράξεων αποτελεί ακύρωση αυτών — Αν ο νόμος δεν προβλέπει συγκεκριμένο τύπο η ανάκληση μπορεί να γίνει είτε σιωπηρά είτε με τη χρήση των λέξεων "ανακαλούμεν ή ακυρούμεν ή καταργούμεν".

10 Ο Περί Καταχώρησης Γεννήσεων και Θανάτων Νόμος του 1973 — Άρθρο 33 — Το άρθρο αυτό το οποίο περιορίζεται στη διόρθωση λαθών δεν απαγορεύει την ανάκληση διοικητικής πράξεως τροποποιητικής της αρχικής εγγραφής γεννήσεως με βάση τις σχετικές γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και της νομιμότητας — Νόμιμη η ανάκληση εφόσον η διοίκηση προέβη στη δέουσα έρευνα, ανακάλεσε την πράξη σαν θέμα επικράτησης της αρχής της νομιμότητας και μάλιστα σε εύλογο χρόνο.

20 Το νομικό ερώτημα που τέθηκε στην παρούσα έφεση ήταν κατά πόσο ορθά ή όχι ο Έπαρχος Κερύνειας ακύρωσε τροποποιημένο πιστοποιητικό γέννησης του εφεσίβλητου, που έφερε ως ημερομηνία γέννησης του τελευταίου την 14 Απριλίου 1933 αντί της 22 Ιανουαρίου 1929 ως το αρχικό του πιστοποιητικό γέννησης.

Η εν λόγω τροποποίηση του αρχικού πιστοποιητικού γέννησης του εφεσίβλητου έγινε το 1984, μετά από ένορκη δήλωση του ιδίου. Μετά την διαπίστωση όμως από την Ε.Δ.Υ., ότι το τροποποιημένο

πιστοποιητικό ερχόταν σε αντίφαση με την σε ανυποψίαστο χρόνο δήλωση του εφεσίβλητου, σε αίτησή του για διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία το 1966, ότι φοίτησε στο δημοτικό σχολείο το 1936, το θέμα παρατέμφθηκε στον Έπαρχο Κερύνειας για εξακρίβωση της πραγματικής ημερομηνίας γέννησης. Ο Έπαρχος, αφού πήρε νομική συμβουλή από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα και αφού άκουσε τις απόψεις του ίδιου του εφεσίβλητου, αποφάσισε να ακυρώσει το πιστοποιητικό γέννησης που έφερε ως ημερομηνία γέννησης την 14 Απριλίου 1933. Το λεκτικό της απόφασης αυτής του Επαρχου ήταν ότι εν λόγω πιστοποιητικό "διά του παρόντος ακυρώνεται και θεωρείται ανύπαρκτο". Ο εφεσίβλητος καταχώρησε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο εναντίον της επίδικης απόφασης, η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Πρωτόδικου Δικαστή, εναντίον της οποίας καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση. Ο πρωτόδικος Δικαστής ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση είχε αποφασίσει ότι δεν παρήχето εξουσία για ανάκληση από τις πρόνοιες του άρθρου 33 του Περί Καταχώρησης Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου του 1973 (Ν. 85/73) και επομένως η αρμόδια Αρχή είχε ασκήσει εξουσία για αυτεπάγγελτη ακύρωση εγγραφής γέννησης που δεν παρείχето από το Νόμο.

Τα δύο ερωτήματα που εγέρθηκαν κατά το στάδιο της έφεσης ήταν:

(α) Κατά πόσο ο χαρακτηρισμός της επίδικης απόφασης ως ακύρωσης καθόριζε και την πραγματική φύση της πράξης και ως εκ τούτου απέκλειε την εξέτασή της κάτω από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν το θέμα της ανάκλησης διοικητικών πράξεων.

(β) Κατά πόσο ο Έπαρχος δεν είχε εξουσία βάσει των άρθρων 33(1) και (3) του Νόμου σχετικά με την τροποποίηση ή διόρθωση λάθους να προβεί στην ανάκληση της απόφασής του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, κάνοντας δεκτή την έφεση, αποφάσισε ότι:

(1) Η επίδικη πράξη αποτελεί ανάκληση προγενέστερης διοικητικής πράξης η οποία προκλήθηκε από τον ίδιο τον εφεσίβλητο. Η νομιμότητα μιας διοικητικής πράξης κρίνεται με βάση τη φύση της και όχι σύμφωνα με την περιγραφή την οποία μπορεί να δώσει σ' αυτή η διοίκηση και η οποία δεν αλλοιώνει τον πραγματικό νομικό της χαρακτήρα. Η επίδικη πράξη ακύρωσε προγενέστερη που προκλήθηκε από τον πολίτη παράνομα και βρίσκει έρεισμα για την στήριξή της στις γενικές αρχές που διέπουν την ανάκληση προγενέστερης διοικητικής πράξης. Η ανάκληση παράνομων διοικητικών πράξεων αποτελεί ακύρωση αυτών. Η ανάκληση μπορεί να γίνει είτε σιωπηρά είτε με την χρήση των λέξεων "ανακαλούμεν ή ακυρούμεν ή καταργούμεν".

(2) Το άρθρο 33(1) και (3) του Νόμου περιορίζεται στη διόρθω-

- 5 ση λαθών. Δεν απαγορεύει όμως ούτε αποκλείει την ανάκληση διοικητικής πράξεως τροποποιητικής της αρχικής εγγραφής γεννήσεως με βάση τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και της νομιμότητας. Μόλις διαπιστώθηκε το λάθος, η διοίκηση ειδοποίησε τον εφεσίβλητο και αφού προέβηκε στη δέουσα έρευνα, ανακάλεσε την πράξη της ασφαλώς σαν θέμα επικράτησης της αρχής νομιμότητας και μάλιστα σε εύλογο χρόνο.

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα.

- 10 Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Moschovakis v. C.B.C. (1988) 3 Α.Α.Δ. 750

Charalambides v. The Republic, 1964 C.L.R. 326

Paschali v. The Republic (1966) 3 C.L.R. 593

- 15 *Christodoulides v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 1297*

Pikis v. The Republic (1967) 3 C.L.R. 562

Yiangou and Another v. The Republic (1976) 3 C.L.R. 101.

Έφεση.

- 20 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Μαλαχτού, Δ.) που δόθηκε στις 21 Νοεμβρίου, 1989 (Αριθμός Προσφυγής 287/88) με την οποία η απόφαση του Επάρχου Κυρηνείας να ακυρώσει το πιστοποιητικό γεννήσεως με αρ. Β.402280 που εκδόθηκε στις 3.12.1984 ακυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

- 30 *Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Λ. Λουκαΐδη, Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, Α. Παπασάββα και Γ. Φράγκου (Κα.), Ανώτερους Δικηγόρους της Δημοκρατίας, για τους εφεσείοντες.*

Λ. Κληρίδης και Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ Πρ. ανάγωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσίβλητος ήταν δημόσιος υπάλληλος και κατείχε τη θέση του Εργατικού Λειτουργού. Το 1951 εξασφάλισε πιστοποιητικό γεννήσεως που έφερε ως ημερομηνία γεννήσεώς του την 22 Ιανουαρίου 1929. Το 1955, ύστερα από ένορκη δήλωση του για αλλαγή του ονόματός του από Γρηγόρη Γ. Σάββα σε Γρηγόρη Γ. Θαλασσινό, εξασφάλισε νέο πιστοποιητικό γεννήσεως που έφερε επίσης ως ημερομηνία γεννήσεώς του την 22 Ιανουαρίου 1929. 5

Τον Οκτώβριο του 1984, ύστερα από νέα ένορκη δήλωση εξασφάλισε νέο πιστοποιητικό γεννήσεως που έφερε ως ημερομηνία γεννήσεως του την 14 Απριλίου 1933. Το τελευταίο αυτό πιστοποιητικό παρουσιάστηκε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ο Πρόεδρος της οποίας με επιστολή του προς τον Έπαρχο Κερύνειας, ζητούσε να πληροφορηθεί ποία από τις δύο συγκρουόμενες ημερομηνίας είναι η ορθή. Στην ανταλλαγείσα αλληλογραφία επισυνάφθηκαν μεταξύ άλλων, φωτοτυπία της αιτήσεως του εφεσεύοντα για διορισμό του στη Δημόσια Υπηρεσία (Έντυπο Γεν.6), ημερομηνίας 27 Ιουλίου 1966, στην οποία δήλωσε ως ημερομηνία γεννήσεώς του την 22 Ιανουαρίου 1929, και ως ημερομηνία εγγραφής στο Δημοτικό Σχολείο το 1936, όπως επίσης φωτοτυπία του διπλώματος Nicosia College, ημερομηνίας 30 Ιουνίου 1953, στο οποίο φαίνεται σαν ημερομηνία γεννήσεώς του η 14 Απριλίου 1933. 10 15 20 25

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι στο Έντυπο Γεν.6 ο ίδιος δήλωσε ότι η φοίτησή του στο δημοτικό σχολείο Πάνω Κερύνειας διήρκεσε από το Σεπτέμβριο του 1936 έως τον Ιούνιο του 1942, στο Ελληνικό Γυμνάσιο Λαπήθου από τον Οκτώβριο του 1943 έως τον Ιούνιο του 1949 και στο Nicosia College από τον Οκτώβριο του 1950, έως τον Ιούνιο του 1952. Φαίνεται από τις πιο πάνω ημερομηνίες ότι, αφού συμπλήρωσε το έχτο έτος της ηλικίας του που είναι η καθιερωμένη ηλικία, γράφτηκε ευθύς αμέσως το Σεπτέμβριο του 1936 στο εξατάξιο δημοτικό σχολείο και όταν συμπλήρωσε εκεί τη φοίτηση του γράφτηκε στο Γυμνάσιο Λαπήθου από το οποίο αποφοίτησε το 1949. 30 35

Στη συνέχεια ο Έπαρχος εξέθεσε με λεπτομέρεια τις

5 απόψεις του και ζήτησε νομική συμβουλή από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, αφού ζήτησε και από τον εφεσείοντα να εξηγήσει τη θέση του ειδικά πάνω στο ερώτημα για το έτος εγγραφής του στο δημοτικό σχολείο, δηλαδή πως ήταν δυνατό αυτό να γίνει σε ηλικία τριάμιση ετών.

Η απάντηση του εφεσείοντα που βρίσκεται στην επιστολή του ημερομηνίας 13 Νοεμβρίου 1986, αναφέρει μεταξύ άλλων τα πιο κάτω:

10 "(β) Εάν δεν εδήλωνα ότι γράφτηκα στο Δημοτικό Σχολείο το 1936 αλλά το 1939, τότε, με βάση το νέο πιστοποιητικό γεννήσεώς μου με έτος γέννησης το 1933, και μεν, σήμερα, δεν θα εγείρετο θέμα εγγραφής μου στο Δημοτικό Σχολείο σε ηλικία 3 χρόνων, αλλ' όμως, 15 βάσει του τότε εις χείρας μου υπάρχοντος παλαιού και εσφαλμένου πιστοποιητικού γεννήσεως με έτος γέννησης το 1929, το οποίον ήμουν υποχρεωμένος να επισυνάψω στο εν λόγω Έντυπον Γεν.6 του 1966, (διότι που θα εύρισκα τότε το νέο πιστοποιητικό γεννήσεως του 20 1933 με το οποίον σήμερα κάμνετε σύγκριση στην πιο πάνω επιστολή σας, για να το επισυνάψω;), τότε ασφαλώς πάλι θα εγείρετο άλλο θέμα, ότι δηλ. θα με έδειχνε ότι γράφτηκα στο Δημοτικό Σχολείο σε ηλικία 10 χρόνων.

25 (γ) Εάν πάλι, σύμφωνα με την επιστολή σας ημερομ. 7.10.86, με το να δηλώσω, τότε, ότι γράφτηκα στο Δημοτικό Σχολείο το 1936, σήμερα, με βάση το νέο πιστοποιητικό γεννήσεώς του 1933, με δείχνει ότι γράφτηκα στο Δημοτικό Σχολείο σε ηλικία 3 χρόνων, θέλετε να μου υποβάλετε πως παραδέχομαι έμμεσα, ότι η ορθή 30 ημερομηνία γεννήσεώς μου είναι το 1929 και όχι το 1933, επί τούτου θα ήθελα να παρατηρήσω, ότι δεν ήταν ανάγκη να δηλώσω ότι γράφτηκα στο Δημοτικό Σχολείο το 1936 για να συμπεράνετε ότι γεννήθηκα το 1929, εφόσον την ημερομηνίαν αυτήν ήμουν υποχρεωμένος να δηλώσω στην πιο πάνω ερώτηση του ιδίου 35 Εντύπου Γεν.6, η οποία, βεβαίως, απορρέει εκ του τότε υπάρχοντος εις χείρας μου πιστοποιητικού γεννήσεως

με έτος γεννήσεως το 1929, το οποίοιόν ήμουν υποχρεωμένος να επισυνάψω στο εν λόγω Έντυπον Γεν.6, πράγμα δια το οποίοιόν εδόθησαν πλήρεις διευκρινίσεις σε προηγούμενή μου επιστολή.

(δ) Επομένως, όταν η ορθή ημερομηνία γεννήσεως μου θεωρηθή το έτος 1933 τότε ασφαλώς το έτος φοιτήσεως μου στο Δημοτικό Σχολείο πρέπει να είναι το 1939 και όχι το έτος 1936 δηλ. ήρχισα την φοίτησίν μου στο Δημοτικό κατά το έτος 1939 και όχι το 1936."

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι το ερώτημα που τέθηκε δεν απαντάται πειστικά και οι κατά καιρούς δηλώσεις του σχετικά με την ημερομηνία γέννησής του προσαρμόζονται ανάλογα με την εξυπηρέτηση του σκοπού που επιδιώκει.

Ύστερα από Γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 28 Δεκεμβρίου 1987, ο Έπαρχος έκρινε επιβεβλημένο όπως ακυρωθεί το πιστοποιητικό γεννήσεως του εφεσίβλητου ημερομηνίας 14 Απριλίου 1933, "γιατί το εν λόγω πιστοποιητικό σε συνάρτηση με τη γραπτή δήλωση που κάμετε, σε ανύποπτο χρόνο, στο έντυπο ' ΓΕΝ.6' για την πρόσληψή σας στη Δημόσια Υπηρεσία, σας φέρει ως εγγραφέντα στο δημοτικό σχολείο σε ηλικία 3 χρόνων, πράγμα που καθίσταται εντελώς αδύνατο.

Ως εκ τούτου, το πιστοποιητικό γεννήσεως με αρ. Β.402280 που εκδόθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1984 και που φέρει ως νέα ημερομηνία γεννήσεως τις 14 Απριλίου 1933 δια του παρόντος ακυρώνεται και θεωρείται ανύπαρκτο."

Η απόφαση αυτή του Επάρχου κοινοποιήθηκε στον εφεσίβλητο με επιστολή ημερομηνίας 29 Ιανουαρίου 1988. Εναντίον της απόφασης αυτής ο εφεσίβλητος καταχώρησε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε με απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού, εναντίον της οποίας καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση.

Ο πρωτόδικος Δικαστής έκαμε σαν πρώτη διαπίστωση ότι στην προκειμένη περίπτωση εξουσία για ανάκληση δεν

παρέχεται από τις πρόνοιες του άρθρου 33 του περί Καταχωρήσεως Γεννήσεων και Θανάτων Νόμου του 1973, (Νόμος Αρ. 85 του 1973) - στη συνέχεια ο Νόμος - πρόσθεσε όμως ότι "Δεν έχει συζητηθεί εξαντλητικά, και για το λόγο αυτό δε θα εκφέρω τελική άποψη κατά πόσο μπορεί η απόφαση για τον καθορισμό της ημερομηνίας γέννησης να ανακληθεί με πρωτοβουλία της αρμόδιας Αρχής ενόψει των διατάξεων του εδαφίου 1 του άρθρου 33. Ό,τι προκύπτει είναι ότι η αρμόδια Αρχή ανάλαβε την άσκηση εξουσίας που δεν της παρείχε ο νόμος, δηλαδή εξουσία να ακυρώσει υπάρχουσα εγγραφή. Η πράξη της δεν απέβλεπε στην ανάκληση προηγούμενης απόφασης ούτε η Αρχή λειτούργησε μέσα σ' εκείνο το πλαίσιο." Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις αποφάσεις *Moschovakis v. C.B.C. (1988) 3 C.L.R. 750*, *Charalambos Charalambides v. The Republic 1964, C.L.R. 326*, *Iro Paschali v. The Republic (1966) 3 C.L.R. 593* και *Nicolas Yiangou v. The Republic (1976) 3 C.L.R. 101*. Κατέληξε επομένως στο συμπέρασμα ότι η αρμόδια Αρχή άσκησε εξουσία για αυτεπάγγελτη ακύρωση εγγραφής γέννησης που δεν παρέχεται από το Νόμο.

Το πρώτο ερώτημα που εγείρεται στην έφεση αυτή είναι κατά πόσο το γεγονός ότι στην επίδικη απόφαση η ενέργεια περιγράφεται ως ακύρωση, τούτο καθορίζει και την πραγματική φύση της πράξης και κατ' ακολουθία αποκλείει την εξέτασή της κάτω από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν το θέμα της ανάκλησης διοικητικών πράξεων και δη που προκλήθηκαν με παράνομα μέσα, όπως φαίνεται, να την έχει κρίνει η διοίκηση.

Κατά τη γνώμη μας η επίδικη πράξη αποτελεί ανάκληση προγενέστερης διοικητικής πράξης η οποία μάλιστα προκλήθηκε από τον ίδιο τον εφεσίβλητο.

Η νομιμότητα μιας διοικητικής πράξης κρίνεται με βάση τη φύση της και όχι σύμφωνα με την περιγραφή την οποία μπορεί να δώσει σ' αυτή η διοίκηση και η οποία δεν αλλοιώνει τον πραγματικό νομικό της χαρακτήρα. Η επίδικη πράξη ακύρωσε προγενέστερη που προκλήθηκε από τον πολίτη παράνομα και βρίσκει έρεισμα για την στήριξή της στις γενικές αρχές που διέπουν την ανάκληση προγε-

νέστερης διοικητικής πράξης. (*Christodoulides v. The Republic* (1984)3 C.L.R. 1297, 1303, *Pikis v. The Republic* (1967)3 C.L.R. 562, 575.)

Στην πραγματικότητα η ανάκληση παρανόμων διοικη- 5
τικών πράξεων αποτελεί ακύρωση αυτών. Τούτο παρατη-
ρεί ο Στασινόπουλος στο Δίκαιο των Διοικητικών Πράξε-
ων (1951) σελ. 382 που λέγει:- "Περιλαμβάνει δε η έννοια
της ανακλήσεως αφ' ενός μεν την ανάκλησιν νομίμων πρά-
ξεων της Διοικήσεως, αφ' ετέρου δε την ανάκλησιν παρα- 10
νόμων πράξεων αυτής, οπότε πρόκειται περί ακυρώσεως
των πράξεων τούτων δια της διοικητικής οδού"

Επιπλέον στην εξέταση του τύπου μιας ανακλήσεως ο
ίδιος συγγραφέας αναφέρει στη σελ. 455 ότι η ανακλητική 15
πράξη μπορεί να είναι "είτε ρητή είτε σιωπηρά" και συνε-
χίζει: "η περί ανακλήσεως ωρισμένης πράξεως δήλωσις
της βουλήσεως της Διοικήσεως κατά κανόνα μεν εκφράζε-
ται ρητώς, και δη δια της χρήσεως των όρων 'ανακαλού-
μεν' ή 'ακυρούμεν' ή 'καταργούμεν', είναι όμως επίσης δυ- 20
νατόν να συναχθή η περί ανακλήσεως ωρισμένης πράξεως
δήλωσις της βουλήσεως του διοικητικού οργάνου και άνευ
των ως άνω πανηγυρικών εκφράσεων, εξ άλλων διατάξε-
ων, και δη εκ του περιεχομένου ετέρων διοικητικών πρά-
ξεων, αι οποίαι άγουν εις το αυτό αποτέλεσμα." 25

Στην υπό εξέταση υπόθεση ο Έπαρχος δεν περιγράφει
την απόφασή του ή κάμνει νομική ταξινόμηση αυτής,
απλώς αναφέρεται στο αποτέλεσμα αυτής που είναι η
ακύρωση της προηγούμενης τροποποίησης της εγγραφής
δια της διοικητικής οδού. Αλλά άσχετα με αυτό και αν 30
ακόμη μπορούσε να θεωρηθεί ότι μιλούσε περί ακυρώσε-
ως και όχι ανακλήσεως καμιά διαφορά δεν θα υπήρχε
γιατί όπως έχει λεχθεί αν δεν προβλέπει ο νόμος συγκεκρι-
μενο τύπο η ανάκληση μπορεί να γίνει είτε και σιωπη-
ρά είτε με τη χρήση των λέξεων "ανακαλούμεν ή ακυρού-
μεν ή καταργούμεν". 35

Γι αυτούς τους λόγους η απάντηση στο πρώτο ερώτημα
είναι ότι η επίδικη πράξη αποτελούσε ανάκληση και σαν

τέτοια διέπεται από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

Το δεύτερο θέμα που εγείρεται είναι κατά πόσο ενόψει των προνοιών του Άρθρου 33(1) και (3) του Νόμου και της διαδικασίας που προβλέπεται από αυτό σχετικά με την τροποποίηση ή διόρθωση λάθους, ή γενικά την αλλαγή των καταχωρήσεων στο μητρώο γεννήσεων, ο Έπαρχος σαν η αρμόδια Αρχή δεν έχει εξουσία να ανακαλέσει, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και της επικράτησης της αρχής της νομιμότητας, προηγούμενη απόφασή του τροποποιητική των υφισταμένων καταχωρήσεων στο Μητρώο Γεννήσεως που την προκάλεσε ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος με την δική του ενέργεια, και ακυρώσει κατ' αυτόν τον τρόπο την τέτοια τροποποίηση, ενεργώντας κάτω από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν το θέμα αυτό.

15 Το άρθρο 33 του Νόμου σε όση έκταση είναι σχετικό προβλέπει:

20 "33(1) Ουδεμία τροποποιήσις δύναται να γίνη εις Μητρώων γεννήσεων, εν ζωή, θνησιγονιών ή θανάτων εμμή ως προνοείται υπό του παρόντος ή ετέρου Νόμου.

25 (2) Παν γραφικόν λάθος όπερ ανακαλύπτεται από καιρού εις καιρόν εις Μητρώων δύναται να διορθωθή, κατά τον καθωρισμένον τρόπον και τηρουμένων των καθωρισμένων όρων, υπό προσώπου εξουσιοδοτημένου προς τούτο υπό του Αρχιληξιάρχου:

Νοείται ότι την ευθύνην δια την διόρθωσιν λαθών επί δηλώσεων υπέχει ο έχων εις χείρας του τα Ληξιαρχικά βιβλία.

30 (3) Παν λάθος περί τα γεγονότα ή την ουσίαν εις Μητρώων δύναται να διορθωθή δια καταχωρήσεως εν τω περιθωρίω (άνευ τροποποιήσεως της αρχικής καταχωρήσεως) υπό του Λειτουργού του έχοντος την φύλαξιν του Μητρώου, τη καταβολή δικαιώματος εκ διακοσίων μιλς υπό του αιτούντος την διόρθωσιν και τη
35 προσαγωγή υπό του ιδίου ενόρκου δηλώσεως περί την

φύσιν του λάθους και περί των πραγματικών γεγονότων της υποθέσεως, γενομένης υπό δύο αρμοδίων πληροφοριοδοτών της γεννήσεως ή του θανάτου εν σχέσει προς τον εγένετο το λάθος ή μη υπαρχόντων δύο αρμοδίων πληροφοριοδοτών υπό δύο αξιοπίστων προσώπων έχόντων γνώσιν της αληθείας της υποθέσεως."

5

Είναι φανερό ότι το πιο πάνω άρθρο πρέπει να διαβαστεί στο σύνολό του και περιορίζεται στη διόρθωση λαθών. Δεν απαγορεύει όμως ούτε αποκλείει την ανάκληση διοικητικής πράξεως τροποποιητικής της αρχικής εγγραφής γεννήσεως με βάση τις σχετικές γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και της νομιμότητας. Ειδικότερα είναι νόμιμη και επιτρεπτή η ανάκληση όταν μάλιστα πρόκειται περί πλημμελούς πράξεως που προκλήθηκε από εκείνο υπέρ του οποίου εξεδόθη εκτός εάν μεταξύ άλλων ο ωφελούμενος απ' αυτή "διατελεί εν καλή πίστει, ότι δηλαδή δεν είχε προκαλέσει ούτως την πλημμελή πράξιν δι ενεργείας απατηλής." (Στασινόπουλος, (πιο πάνω) σελ. 401).

10
15

Στην υπόθεση *Yiangou and Another v. The Republic* (1976)3 C.L.R. 101 η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξετάζουσα το δικαίωμα ανάκλησης παράνομης διοικητικής πράξης σε σχέση με το άρθρο 19 του περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμου Κεφ. 270, έκρινε ότι το θέμα της ανάκλησης δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι ερχόταν μόνο κάτω από τα στενά περιθώρια του άρθρου αυτού, αλλά ρυθμίζεται από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

20
25

Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο στις γενικές αυτές αρχές αρκεί να τονισθεί εδώ ότι μόλις διαπιστώθηκε το λάθος, η διοίκηση ειδοποίησε τον εφεσίβλητο και αφού προέβηκε στη δέουσα έρευνα, ανακάλεσε την πράξη της ασφαλώς σαν θέμα επικράτησης της αρχής της νομιμότητας, και μάλιστα μέσα σε εύλογο χρόνο.

30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση των εφεσειόντων επικυρώνεται. Ο εφεσίβλητος να πληρώσει τα έξοδα της εφέσεως.

35

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα.